

[Finansministeren.]

tale herfor. Dog måtte man i så fald også medtage andre obligationer, hypotekfor- eningsobligationer og vel også statsobligation- ner, og der kunne vel også rejses spørgsmål om at tage almindelige panteobligationer med. Jeg har imidlertid ikke ment at burde foreslå en sådan udvidelse af præmierings- ordningen. For det første kan det siges, at renteniveauet for obligationer er så højt, at fordelene ved denne anbringelsesform i og for sig allerede nu synes tilstrækkelige. Jeg vil kun tilråde, at man skynder sig at købe, særlig statsobligationer. For det andet kan det anføres — og det er for mig et væsentligt argument — at i de befolkningsgrupper, som præmieringsordningen henvender sig til, er opsparing ved køb af obligationer så sjældent forekommende, at det vil være urimeligt at belaste forslaget med særregler vedrørende obligationer.

Der er nemlig mange praktiske vanskeligheder forbundet med at inddrage obligationer under ordningen. Det vil som regel være ugørligt at sammensætte en obligationsbeholdning således, at den nøjagtigt dækker det beløb, der skal gives præmie for, og en kombination af anbringelse i obligationer og indskud på præmieindskudskonti vil medføre yderligere besvær. Renterne af deponerede obligationer måtte jo også båndlægges, i lighed med hvad der gælder for renter af indskud på præmieindskuds- konti, og heller ikke dette vil bidrage til at lette ordningen. I tilfælde, hvor opsparingen ikke anerkendes fuldtud som præmieberet- tiget, eller hvor skatteyderen får dispensation fra bindingsbestemmelserne, vil der opstå vanskeligheder ved praktisering af afkortningsreglerne. Man kan jo ikke uden videre tilbageholde 15 pct. af en obligations- sum eller tilbagebetale en del af beløbet.

Bl. a. under henvisning til disse forhold tror jeg ikke, man skal belaste lovforslaget med at lægge obligationer ind under præ- mieringsordningen.

Endelig har der også været fremsat ønske om, at der blev givet adgang til at tage pensionsbidrag i betragtning som begrun- dende opsparingspræmie. Jeg synes ikke, der kan være grund hertil. Som det vil erindres, blev der ved den sidste ligningslov skabt hjemmel for fuldt fradrag i indkom- sten for præmier og bidrag til pensions-

ordninger med udbetaling af løbende ydelser for øje. Når eller hvis præmieordningen bli- ver virksom, vil pensionsydelseerne vel blive beskattet, men selve forskydningen af beskatningen til et senere tidspunkt betyder en stor fordel, der yderligere forøges væsentligt derved, at beskatningen vel næsten altid vil finde sted under indkomst- forhold, der betinger en langt lavere pro- gression end indkomsten på det tidspunkt, da pensionsbidragene blev ydet. For præ- mier og bidrag til pensionsopsparingsord- ninger, hvor forholdet altså er det, at ord- ningen tager sigte på udbetaling af en samlet kapital, gælder, at sådanne præmier og bidrag kan fradrages indenfor den almin- delige 600 kr.s grænse for pensionspræ- mier. Dette vil vist oftest betyde en større begunstiggelse end opsparingspræmie for et større beløb, fordi opsparingspræmien er begrænset til 15 pct., medens fordelene ved forsikringsfradraget groft sagt svarer til skatteprocenten for den øverste del af ind- komsten. Hertil kommer — ligesom for bidrag til de egentlige pensionsordninger — at eventuelle bidrag fra arbejdsgiveren er skattefri, og at de gennem bidrag og præmier op- samlede beløb inden udbetalingen er fritaget for formuebeskatning og de renter, som de afkaster, på samme måde indkomstskatte- fri. Der er altså givet væsentlige begun- stigelses, og jeg kan derfor ikke se, at det vil være rimeligt at udvide forslaget til også at omfatte disse former for opsparing.

I det hele taget synes jeg, man har glemt at tale om, at den opsparingsform, som virkelig trænger til støtte, er den, som det foreliggende forslag sigter på. Enhver op- sparing, ikke alene til pension, men også til livsforsikring, støttes indenfor vor lovgiv- ning. Opsparing i fast ejendom, den op- sparingsform, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen nævnte, som ofte foregår, når man betaler afdrag, har også nydt godt af de prisstigninger, som har fundet sted gennem mange år, og derfor kan man ikke påstå, at det er den opsparing, som anbrin- ges i aktiver, der trænger mest til støtte. Nej, er der nogen opsparingsform, der træn- ger til støtte, er det givetvis opsparingen på konti i sparekasser og banker.

Det var det, jeg var inde på, dengang vi behandlede skattereformforslaget. Jeg gjorde allerede dengang opmærksom på, på samme